

द्वैतरसुपायमपद्यतो महानुद्देश एव मन्त्रवीजम् मधुसू-
 धर्मगुप् त्वि० धर्मो गोपायति गुप-स्वायाभावपक्षे किप् इत०।
 १धर्मरक्षके २विष्णो पु० “धर्मगुप् धर्मं कृत् धर्मो” विष्णुसं०।
 “धर्मं संरक्षणायां सम्भ्रामि युगे युगे” गीतायां स्वस्य
 धर्मरक्षार्थमाविर्भावस्योक्ते स्वस्य तथात्वम्।

धर्मघट पु० धर्मार्थं देयो घटः। सौरवैशाखे प्रत्यहं धर्मार्थं
 दीयमाने गन्धोदकभोज्यादिरहिते घटे। तद्विधानादि
 भविष्यपु० उक्तं यथा “विनिष्क्रान्ते ततश्चैत्रे यदा मेघ-
 गतो रविः। दोषादिरहिते काले चतुर्वर्षं समाचरेत्।
 तत्र नित्यं घटं दद्यात् भासमेकं समोज्यकम्।
 चन्द्रेण समालिप्तं दक्षिणादिभिरन्वितम्। व्रत-
 मेतत् समाकृत्यात् दावत् वर्षचतुष्टयम्”। इदन्तु
 व्रतरूपं दानम्। हेमाद्रिदानखण्डे तु अन्य-
 विधं धर्माख्यघटस्य दानमुक्तं यथा “अथ धर्मघटदान
 माह विष्णुः “शीतलेन सुगन्धेन वारिणा पूरितं घटम्।
 शुक्लचन्दनदिग्धाङ्कं पुष्पदामोपशोभितम्। दध्योदनयुतं
 कुर्वाण्यारव तस्य चोपरि। उपानच्छतसंयुक्तं धर्माख्यं
 कल्पयेद्घटम्। पुष्पाक्षतं गृहीत्वा तु इमं मन्त्रमुदी-
 रयेत्। ओं नमो विष्णुरूपाय नमः सागरसम्भव !।
 आपांपूर्णोद्गारास्त्वं दुःखसंसारसागरात्। उदकुम्भो
 मया दत्तो योऽग्रे काले दिने दिने। उदकुम्भप्रदानेन
 प्रीयतां मधुसूदनः”। भविष्योत्तरे “प्रत्यहं धर्मघटको
 वस्त्रसंवेष्टिताननः। ब्राह्मणस्य गृहे नेयः शीतामल-
 जलः शुचिः। वसन्तशीघ्रयोर्मध्ये यः पानीयं प्रय-
 च्छति। पले पले सुवर्णस्य फलमाप्नोति मानवः। मार्ग-
 शीर्षात् समारभ्य उदकुम्भान्तु यः क्षिपेत्। दिने दिने
 सहस्रस्य गवां पुण्यफलं लभेत्। तस्यैवोद्यापनं कार्यं
 मासि मासि नरोत्तम। मण्डकावेष्टकाभिश्च पक्वाजैः
 सार्वकामिकैः। उद्दिश्य शङ्करं विष्णुं ब्रह्माणमथ वा
 पितृन्। सतिष्ठं प्रोक्षयित्वा तु मन्त्रेणानेन मानवः।
 एष धर्मघटो दत्तो ब्रह्मविष्णुशिवदातृकः। अस्य
 प्रदानात् सततं मम सन्तु मनोरथाः। अनेन विधिना
 यस्तु धर्मकुम्भं प्रयच्छति। वसन्ते योऽग्रे सभवे प्रपादान-
 फलं लभेत्। प्रपादानफलं सोऽपि प्राप्नोतीह न संशयः।
 एतत् परमेव “दद्युर्धर्मघटाद्यापि सुगन्धोदकपूरितान्”
 काशीख० १२ ख० वचनम्। धर्मकुम्भादयोऽप्यत्र।

धर्मचक्र न० इत०। धर्मसमूहे। “गीष्टेण विहितं रात्रे
 धर्मचक्रमवर्त्तत” भा० आ० १०६ ख०। “यत्र पूर्वाभि-

सर्गे वै धर्मचक्रं प्रवर्त्तितम्” भा० शा० १५७ ख०।

धर्मस्य चक्रं यत्। श्रुद्धे पु० त्रिका०।

धर्मचक्रभृत् पु० धर्मचक्रं विमर्त्ति भृ-किप् तुक्। १जिने
 धरणिः २धर्मसमूहधारके त्रि०।

धर्मचारिन् त्रि० धर्मं तत्साधनकर्म चरति चर-णिनि
 इत०। १धर्मसाधनकर्मकारके। “स चेत् स्वयं कर्म स
 धर्मचारिणं त्वमन्तरायो भवसि च्युतो विधिः” रघुः।
 स्त्रियां ङीप्। सा च २सहधर्मचारिण्यां जायायां शब्द-
 रत्ना०। “ज्ज्वायां धर्मचारिण्यां माह्वप्रां गर्भमादधे”
 भा० व० २६ ख०। [हेमच०।

धर्मचिन्तन न० चिन्ति-भावे ल्युट् इत०। धर्मस्य चिन्तायां
 धर्मचिन्ता स्त्री चिन्ति-भावे च इत०। धर्मस्य चिन्तने
 उपाधौ क्त्वरः।

धर्मज पु० धर्मार्थं जायते जन-ङ। १चौरसे प्रथमे पुर्व
 “वस्त्रिदृष्टं सन्नयति येन चानन्यमनुते। स एव धर्मजः
 पुत्रः कामजानितरान् विदुः” मनुः। धर्मात् जायते
 जन-ङ। २धर्मपुत्रे युधिष्ठिरे। “एवं सञ्चिन्त्य भग-
 वान् स्मराज्जे स्थाप्य धर्मजम्। नन्दयामास हृद्दः
 साधूनां वर्त्म दर्शयन्” भाग० ११२। १७। युधिष्ठिरस्य
 धर्मतो जन्मकथा गा० सा० १२२ख०। “संवत्सरधने गर्भे
 गान्धार्थी जनमेजय !। आह्वयामास वै कुन्ती गर्भाये
 धर्मसच्युतम्। सा वस्त्रं त्यजिता देवी धर्मायोपजहार
 ह। जज्ञाप विधिवज्ज्यं दत्तं दुर्वाससा पुरा।
 आजगाम ततो देवो धर्मो गन्धर्वजाततः। विमाने
 स्त्र्यस्य सङ्गाधे कुन्ती यत्र जपस्थिता। विहस्य तां ततो
 ब्रूयाः कुन्ति ! किन्ते ददास्यहम्। सा तं विहस्यमाना
 ऽपि पुत्रं देद्यमवदीदम्। संयुक्ता सा हि धर्मेण
 योगमूर्त्तिधरेण ह। लेभे पुत्रं वरारोह्य सर्वप्राणज्ज्वा
 हितम्। ऐन्द्रे १८ चन्द्रसमायुक्ते सङ्कर्षेऽभिजितेऽष्टमे।
 दिशमध्यगतं स्त्र्यै तिथौ पूर्णैऽतिपुजिते। सम्ब्र-
 यशसं कुन्ती सुषाव प्रवरं सुतम्। जातमात्रे सुते तस्मिन्
 वायुवाचा शरीरिणी। एष धर्मभूतां श्रेष्ठो भविष्यति
 नरोत्तमः। विद्वान्तः सत्ययाक् चैव राजा पृथ्व्यां भवि-
 ष्यति। युधिष्ठिर इति ख्यातः पाण्डोः प्रथमजः
 सुतः”। श्रुद्धेभेदे ४दिव्यभेदे न० पटशब्दे दशमम्।
 ५धर्मतो जातमात्रे त्रि०। हनरनारायणयोः पु० द्वि०
 य०। धर्मशब्दे तयोर्मूर्त्तिरूपधर्मापत्तीजन्मकथा
 दृष्ट्या।